

intra aut respicit turpitudinē que maxime cōsiderat̄ fm indecētiā peccātia. Ad secūdu dicendū q̄ cōsuetudo peccādi diminuit turpitudinē z ifamiam peccati fm opinionē hominū: nō autem fm naturam ipsoꝝ vitioꝝ. Ad tertiu dicendū q̄ cuz dicitur intpātia eē maxime ex pbzabilis: ē itelligēdū iter vitia hūana q̄. s. attendūtur fm passiones hūane nāe aīali cōformes. s. illa vitia q̄ excedūt modū hūane nāe sunt magis exprobrabilia. z tñ etiam illa vidētur reduci ad genus intēperantie fm quēdā excessus: sicut si aliqs dlectaretur ī cōmestione carniū hūanarū: aut in coitu bestiarum aut masculoꝝ.

Quēde cōsiderandū ē de ptib⁹ t̄pantie. Et p̄ de ipsis partibus in generali. 2.º de singulis earum in speciali.

Ad primuz sic procedit.

Videtur q̄ Tullius i sua rethorica icōuenienter assignet ptes t̄pantie quas dicit eē cōtinentiā: clemētiā: modestiā. Continētia. n. virtutē diuidit in 7º ethicōꝝ. sed t̄pantia cōtinet̄ sub virtute. q̄ cōtinentiā nō ē ps t̄pantie. Clemētia videt̄ eē mitigatiua odij ul' ire. t̄pantia aut nō ē circa hº mōi s. circa delectationes tactus ut dictū ē. q̄ clemētia nō est ps t̄pantie. Modestia consistit in exterioribus actibus. Vñ z ap̄t̄s dicit ad philippēses 4.º Modestia v̄ra nota sit oībus hoībus. sed actus exteriores sūt materia iusticie ut s̄ habitū ē. q̄ modestia magis ē ps iusticie q̄ t̄pantie. Macrobius sup somniū Scipionis ponit multo plures t̄pantie ptes. dicit. n. q̄ tēperatiā seq̄t modestiā: verēcūdiā: abstinentiā: castitā: honestas: moderaº p̄citas: sobrietas: pudicitia. Andronicus etiā dicit q̄ familiares t̄pantie sūt: austeritas: cōtinentiā: hūilitas: simplicitas: ornatº: bona ordinatio: p se sufficientia. Videt̄ q̄ insufficient̄ Tullius enumerasse tēperantie ptes. R̄ dicit dū q̄ sicut s̄ dictuz ē: alie virtutis cardinalis triplices ptes eē p̄nt̄ s. integrales: subiectiue z potentiales. z dicitur partes integrales alicuius virtutis conditiones q̄s necesse ē concurrere ad virtutē. et fm hoc sūt due ptes integrales t̄pantie. s. verēcūdiā p quā aliqs refugit turpitudinem tēperantie triā. z honestas p quā. s. aliqs amat

pulchritudinē tēperantie. nam sicut et dicit p̄cipue t̄pantia iter virtutes vēdicat sibi quēdam decorē. z vitia in t̄pantie maxie turpitudinē h̄nt. ptes aut̄ subiectiue alicui⁹ virtutis dicitur spēs eius. Oportet autem diuersificare spēs virtutum fm diuersitatē materie vel obiecti. Est aut̄ t̄pantia circa delectationes tactus que diuidūtur in duo genera. nā oīdā ordinātur ad nutrimentū. z i his q̄ntū ad cibū ē abstinentiā. q̄ntū aut̄ ad potū pprie sobrietas: q̄daz h̄o ordinant̄ ad v̄s generatiuā. z in his q̄ntū ad delectationē p̄ncipalē ipsius coit⁹ ē castitas. q̄ntū aut̄ ad delectationes circūstātes: puta q̄ sūt in osculis tactib⁹ z amplexib⁹: attenditur pudicitia. ptes aut̄ potentiales alicui⁹ virtutis p̄ncipalis dicitur virtutes secundarie q̄ modū quē p̄ncipalis virtus obseruat circa aliquā p̄ncipalē mām idem obseruant i quibusdā alijs materijs in q̄bus nō ē ita difficile p̄tinet aut̄ ad t̄pantiam moderari delectationes tactus q̄s difficilimū ē moderari. vñ quecunq̄ virtus moderationē quādā opatur in aliq̄ materia z refrenationē appetitus i aliqd̄ tēdēt̄ poni pōt ps t̄pantie sicut virtus ei adiueta. qd̄ quidē contingit tripliciē. Uno i inferioribus moribus aī. Alio i exterioribus motibus et actibus corpis. 3º mō in exteriorib⁹ reb⁹. p̄t̄ motū aut̄ concupie quē moderat̄ z refrenat t̄pantia tres motus iueniūtur in aīa in aliqd̄ tendētes. Prim⁹ quidē ē mot⁹ volūtatis cōmote ex ipetu passiōis. z hūc motū refrenat cōtinentiā: ex q̄ fit ut h̄o imoderatas occupat̄ patiat̄: volūtatis tñ nō viciē. Alius aut̄ motus int̄ior in aliqd̄ tēdēs ē mot⁹ sp̄s z audacie que ipsam conseq̄t: z hūc motum moderat̄ siue refrenat humilitas. Tertio aut̄ mot⁹ est ire tendens i vindictā quē refrenat māfuetudo siue clemētia. Circa motus aut̄ z act⁹ corpales: moderationē z refrenationē facit modestiā: quā Andronicus i tria diuidit: ad q̄ntū primū p̄tinet discernere quid sit faciendum: z quid dimittēdū: z quid quo ordine sit agēdū. z in hoc firmiter persistere. z q̄ntum ad B ponit bonam ordinationem. aliud autem est q̄ h̄o in eo qd̄ agit decētiā obseruet. z q̄ntū ad hoc pōit ornatū. tertiu aut̄ ē in colloquijs amicoꝝ: uel quibuscūq̄ alijs. z q̄ntum ad B ponit austeritas. Circa exteriora h̄o duplex moderatio ē adhibēda. p̄ quidē ut supflua nō requirātur. z q̄ntum ad B ponit a macrobio p̄citas. z ab Andronico p se sufficientiā. 2º v̄o

... deinde sic procedit ...

nō nimis exq̄sita regrad. et q̄tū ad B ponit
 Macrobius moderationē: Andronicus v̄o
 simplicitatē. ¶ Ad p̄mū q̄ dīcēdū q̄ cōtinen-
 tia differt qdē a v̄tute sicut ip̄fectū a p̄fecto
 ut. i. dīcēt. et B mō cōdīuiditur virtuti. cōue-
 nit tñ cū t̄pantia et in mā q̄a ē circa dīlectario
 nes tactus: et in modo quia in quadam s̄fre
 natione cōsistit. et iō cōuenient ponitur ps
 t̄pantie. ¶ Ad secūdū dīcēdū q̄ clementia
 siue māsuētudo n̄ ponit ps t̄pantie p̄p̄ cō-
 ueniētīa materī. s̄z q̄a cōuenit cū ea i mō re-
 frenādī et moderādī ut dīctū ē. ¶ Ad t̄rtiū
 dīcēdū q̄ circa extēriores act⁹ iusticia attē-
 dit id qd ē debitū alicī. B autē modestia non
 attendit: s̄z solū moderatiōnē quādā et iō n̄
 ponit p̄ iusticie: s̄z t̄pantie. ¶ Ad q̄rtū dīcē-
 dum q̄ Tullī⁹ sub modestia cōp̄hendit oīa
 illa. que p̄tinet ad moderatiōnez corp̄alium
 motuū et extērioz rez. et etiā moderatiōnez
 spei quā dīxīm⁹ ad humilitatē p̄tinere.

Deinde de side

randū ē d̄ p̄tib⁹ t̄pantie i spā
 li. Et p̄ de p̄tib⁹ quasi inte-
 gralibus q̄ sunt verecūdia et
 honestas. Circa verecūdi-

am autē q̄ritur q̄tuoz. 1. v̄t̄z verecūdia sit v̄-
 tus. 2. de q̄bus sit verecūdia. 3. a q̄b⁹ hō
 verecūdatur. 4. quoz sit verecūdari.

Ad primuz sic proce-

dīf. Videt q̄ verecūdia sit virtus. Esse. n. i
 medio s̄m dēterminationē rōnis ē. p̄p̄uz v̄tutē
 ut p̄z ex dīffinitōe v̄tutis q̄ ponit in 2. et hī-
 coz. s̄z verecūdia cōsistit i tali medio: ut p̄z p̄
 p̄h̄m ibidē. q̄ verecūdia ē v̄tus. ¶ Dīcē
 laudabile ut ē v̄t̄z uel ad v̄tutē p̄tinet. sed ve-
 recūdia ē quoddā laudabile: nō ē autē ps ali-
 cui⁹ v̄tutis: nō. n. ē ps prudētie: q̄a nō est i
 rōne s̄z in appetitū: neq̄ etiā ē ps iusticie q̄a
 verecūdia passiōnē quādā iportat: iusticia
 autē non est circa passiōnes: s̄z nō ē ps for-
 titudinis: q̄a ad fortitudinē p̄tinet p̄sistere et
 aggredi. ad verecūdiā autē refugē aliqd. neq̄
 etiā ē ps t̄pantie: q̄a t̄pantia est circa concu-
 piscētiās: verecūdia autē ē timor qdā ut p̄z p̄
 p̄h̄m in 4. et hīcoz et p̄ Damascenuz in 2. li.
 relīnquit q̄ verecūdia sit virtus. ¶ Dīcē
 nestum cū virtute cōuertit: ut p̄z Tullium
 i p̄ d̄ offi. s̄z verecūdia ē quēdā ps honestatis
 dicit. n. Amb⁹ in p̄ de offi. q̄ verecūdia est

socialis ac familiaris mentis placiditati: p̄tūā
 fugitās: ab omni luxu aliena: sobrieta tē dili-
 git. et honestatē fouet. et decorē requirit. q̄
 verecūdia ē v̄tus. ¶ Dīcē vitii opponitur
 alicui v̄tuti. s̄z qdā vitia opponit verecūdie
 s̄. inuerecūdia et iordinat⁹ itupoz. ergo verecū-
 dia est virtus. ¶ Dīcē Ex actibus similes hīc⁹
 generantur: ut t̄f in 2. et hīcoz. s̄z verecūdia
 iportat actum laudabilē. q̄ ex multis talib⁹
 actib⁹ causat habit⁹. s̄z habit⁹ laudabiliū cō-
 un ē v̄tutē: ut p̄z p̄h̄m in p̄ et hīcoz. q̄ verecū-
 dia est v̄tus. ¶ Dīcē s̄z ē qd p̄h̄s dīcē in 2. et 4.
 et hīcoz verecūdia nō ē v̄tutē. ¶ Dīcē
 dum q̄ v̄tutē dupliciter accipit: p̄p̄rie. s̄z cōi-
 ter. Prope qdē v̄tus p̄fectio qdā ē ut dīcē in
 7. p̄h̄sicoz. et iō oē illud qd repuḡt p̄fectiōi
 etiā si sit bonū dīcē a rōne v̄tutis. verecū-
 dia autē repugnat p̄fectiōi: est enim timor ali-
 cui⁹ turpis qd. s̄. est exp̄probabile. Unde Da-
 mascenuz dīcē q̄ verecūdia ē timor d̄ turpi
 actu. Sicut autē spes ē de bono possibili et ar-
 duo ita etiā timor est de malo possibili et ar-
 duo ut s̄ habitū ē cū d̄ passionib⁹ ageret. il-
 le autē q̄ ē p̄fect⁹ s̄m hīcū v̄tutis nō app̄hēdit
 aliqd ex p̄b̄abile et turpe ad faciēdū ut pos-
 sibile et arduū. i. difficile ad vitādū: neq̄ eti-
 am actu facit aliqd turpe v̄n̄ o p̄p̄b̄riū t̄reat
 ¶ Dīcē verecūdia p̄pe loquēdo nō ē v̄tus: dīcē
 n. a p̄fectiōe v̄tutis. Cōiū autē dīcē v̄tutē omne
 qd ē bonū et laudabile i hūanis actibus uel
 passionib⁹. et s̄m h̄ q̄n̄z verecūdia dīcē v̄tutē
 cū sit qdā laudabilis passiō. ¶ Ad p̄mū q̄ dī-
 cēdū q̄ eē in medio non sufficit ad rōnem
 v̄tutis q̄quis sit v̄n̄a p̄t̄cula posita i v̄tutis dīf-
 finitione. s̄z regit v̄tutē q̄ sit hīcū electiū⁹
 i. ex electiōe opans. verecūdia autē nō noīat
 habitū s̄z passiōnē: neq̄ mot⁹ ei⁹ ē ex electio-
 ne: sed ex ip̄etu quodā passiōis. v̄n̄ deficit a
 rōne v̄tutis. ¶ Ad secūdū dīcēdū q̄ sicut
 dīctū ē verecūdia ē timor turpitudinis et ex-
 p̄b̄ationis. dīctū ē autē s̄ q̄ vitii i t̄pantie ē
 turpissimū et maxie ex p̄b̄abile. et iō verecū-
 dia p̄ncipali⁹ p̄tinet ad t̄pantiā q̄ ad aliq̄ā
 aliā v̄tutem rōne motiui qd ē turpe: nō autē
 s̄m sp̄m passiōis q̄ ē timor. s̄m tñ q̄ vitia
 alijs v̄tutib⁹ opposita sūt turpia et ex p̄b̄abi-
 lia pōt etiā verecūdia ad alias v̄tutes p̄tine
 ¶ Ad t̄rtiū dīcēdū q̄ verecūdia fouet ho-
 nestatē renouēdo ea q̄ sūt honestati cōtrariā
 nō ita q̄ p̄tingat ad p̄fectā rōnē honestatis
 ¶ Ad q̄rtū dīcēdū q̄ glībet defect⁹ causat